

Από τη λιτή θεία λειτουργία στη λιτή τραπεζική λογική

© EUROKINISSI/ΔΗΜΗΤΡΟΠΟΥΛΟΣ ΣΩΤΗΡΗΣ

Η λιτότητα πνεύματος δεν χαρακτηρίζει μόνον τους ιεράρχες μας. Διακρίνει και τους κοσμογυρισμένους τραπεζίτες μας.

Αργύρης Αργυριάδης

Ο Αργύρης Αργυριάδης γράφει για την δυσκολία των ελλήνων τραπεζιτών να αντιληφθούν την κρισιμότητα των στιγμών.

Κάθε ιερουργία που τελείται εντός του ιερού Ναού λέγεται ακολουθία. Κέντρο των ιερών ακολουθιών είναι η θεία λειτουργία. Η Διαρκής Ιερά Σύνοδος της Εκκλησίας της Ελλάδας ανακοίνωσε - δήθεν ως τρόπο αποφυγής της συγκέντρωσης κοινού στις εκκλησίες - τη συνέχιση ενός είδους ακολουθίας. Τη «λιτή». Η τελευταία αποτελείται από μία ομάδα ιδιομέλων τροπαρίων που ψάλλονται στην ακολουθία του «Μεσονυχτικού», πριν από τον όρθρο (δηλαδή το ξημέρωμα) και χαρακτηρίζεται από απλότητα. Το πρόβλημα, όμως, ήταν ότι και η «λιτή» είναι είδος ακολουθίας. Καμία ακολουθία δεν μπορεί να γίνει χωρίς ιερέα και πιστούς. Άρα καμία ακολουθία δεν μπορεί να υπάρξει δίχως ταυτόχρονη συνάθροιση κοινού στις εκκλησίες. Ωστόσο, από τη στιγμή που η τελευταία πρέπει να αποτραπεί ως κεντρική πολιτική αποτροπής της διάδοσης του κορονοϊού, η επιλογή τέλεσης της από τους εκκλησιαστικούς ιεράρχες ήταν παντελώς άστοχη και ευλόγως προκάλεσε την παρέμβαση της πολιτείας. Δυστυχώς αποδείχθηκε στην πράξη ότι η εκκλησιαστική ιεραρχία της Ελλάδος επιδεικνύει μειωμένα αντανακλαστικά σε μια πρωτόφαντη κρίση.

Ωστόσο, δεν είναι μόνον η Ιερά Σύνοδος που δυσκολεύεται να αντιληφθεί την κρισιμότητα των στιγμών. Οι έτεροι «Illuminati» («πεφωτισμένοι»), οι ημεδαποί τραπεζίτες, ετοιμάζονται για άλλη μια φορά να βιώσουν τη δική τους ακολουθία πριν από τον Όρθρο. Είναι το γνωστό «εξπρές του μεσονυχτίου» που βίωσαν άλλες δύο φορές με τις επάλληλες πτωχεύσεις και «διασώσεις» των τραπεζικών επιχειρήσεων που σήμερα διοικούν. Αδυνατούν να επιδείξουν γρήγορα αντανακλαστικά σε μια κρίση που λαμβάνει διαστάσεις χιονοστιβάδας στην οικονομία και δυνητικά θα έχει μεγαλύτερες επιπτώσεις από την περιλάλητη κατάρρευση της περασμένης δεκαετίας.

Έτσι, κομπορρημονώντας η Ένωση Ελληνικών τραπεζών ανακοίνωσε την Τρίτη το μεσημέρι ότι «παγώνουν» για 6 μήνες τα δάνεια των «επιχειρήσεων που πλήττονται». Δηλαδή άλλη μια κλασσική ασπιρίνη για την αντιμετώπιση της επάρατης νόσου. Και τούτο διότι:

α) το «πάγωμα» ισχύει μόνον για τα χρεωλύσια και όχι για το συνολικό ποσό της συμφωνημένης δόσης. Στη συντριπτική τους πλειοψηφία, όμως, τα τοκοχρεωλυτικά δάνεια στην Ελλάδα υπολογίζονται με το «γαλλικό σύστημα» (σύνθετη χρεωλυσία). Δηλαδή η τράπεζα με τις πρώτες δόσεις εισπράττει το μεγαλύτερο μέρος του συνόλου των τόκων που αντιστοιχούν στο συμβατικό χρόνο του δανείου και οι επιγενόμενες δόσεις αντιστοιχούν μόνον στο κεφάλαιο. Για παράδειγμα δόση τοκοχρεωλυτικού δανείου συμβατικής διάρκειας δεκαπέντε ετών που λήφθηκε προ τριών ετών συναρθρώνεται σήμερα κατά 90% σε ποσό που αντιστοιχεί σε τόκο και μόλις 10% σε χρεωλύσιο. Συνεπώς, η «εξαγγελία» των τραπεζών δεν αγγίζει τη συντριπτική πλειοψηφία των ενήμερων δανειοληπτών που καλούνται να καταβάλουν το σύνολο σχεδόν της προβλεπόμενης δόσης. Πραγματική βοήθεια θα ήταν η αναστολή καταβολής του 80% της συμβατικής δόσης (τόκου + χρεωλυσίου) και ο επιμερισμός του ποσού αυτού σε επόμενες 24 έκτακτες - επιπρόσθετες δόσεις μετά το πέρας του εξαμήνου.

ΣΧΕΤΙΚΑ

Είμαστε μακριά ο ένας από τον άλλο αλλά δεν είμαστε μόνοι

β) δεν προσδιορίζει η Ένωση Τραπεζών ποιες επιχειρήσεις θεωρεί ότι πλήττονται. Μόνον αυτές που διέκοψαν αναγκαστικά τη λειτουργία τους ή και εκείνες που βλέπουν το τζίρο τους να καταρακυλάει κατά 80%; Και γιατί θα πρέπει να ευνοηθούν οι πρώτες και να καταδικαστούν οι δεύτερες; Μόνον το γεγονός ότι σύμφωνα με τις τραπεζικές δηλώσεις κάθε δανειολήπτρια επιχείρηση θα πρέπει να υποβάλει σχετική αίτηση και κάθε περίπτωση θα κρίνεται χωριστά καταδεικνύει την πρόδηλη αδυναμία του μέτρου. Οι ρυθμίσεις θα πρέπει να είναι οριζόντιες και καθολικές καθόσον καμία επιχείρηση δεν θα μείνει αλώβητη από την κατάρρευση που προκαλεί ο κορονοϊός σε κοινωνίες και οικονομίες.

γ) δεν κάνει καμία απολύτως μνεία για τις δόσεις των συμβάσεων leasing. Πολλές επιχειρήσεις επένδυσαν σε πάγιο εξοπλισμό ή σε επιχειρηματικά ακίνητα μέσω leasing. Για ποιο λόγο να μην βοηθηθούν και αυτές; Πώς δικαιολογείται η διάκριση αυτή από τη στιγμή που και στις δύο περιπτώσεις ουσιαστικά μιλάμε για

δανεισμό;

δ) η ανακοίνωση αναφέρεται μόνον στα επιχειρηματικά δάνεια αφήνοντας έξω τα στεγαστικά, τα καταναλωτικά και τα επισκευαστικά. Δηλαδή ένας ιδιωτικός υπάλληλος που βλέπει τις πόρτες της επιχείρησης στην οποία εργάζεται κλειστές κατόπιν κρατικής εντολής (και συνεπώς ουδείς θα του καταβάλει το μισθό του λόγω ανωτέρας βίας) θα πρέπει να συμβιβαστεί με την ιδέα ότι το δάνειό του θα κοκκινίσει, καθόσον θα αδυνατεί να πληρώσει τις συμβατικές δόσεις που θα παραμένουν αναλλοίωτες. Η κυβερνητική εξαγγελία ήταν «μένουμε σπίτι» για να σωθούμε από τον κορονοϊό και όχι για να ετοιμαστούμε να μας το πάρουν...

Τελικά, η λιτότητα πνεύματος δεν χαρακτηρίζει μόνον τους ιεράρχες μας. Διακρίνει και τους κοσμογυρισμένους τραπεζίτες μας. Για το λόγο αυτό, όμως, απαιτείται κυβερνητική παρέμβαση τώρα. Πριν δημιουργήσουμε άλλη μια γενιά οφειλετών και τινάξουμε το τραπεζικό σύστημα στον αέρα ...

ΚΟΡΩΝΟΙΟΣ

ΕΛΛΗΝΙΚΕΣ ΤΡΑΠΕΖΕΣ

ΔΑΝΕΙΟΛΗΠΤΕΣ

ΠΛΕΙΣΤΗΡΙΑΣΜΟΙ ΠΡΩΤΗΣ ΚΑΤΟΙΚΙΑΣ

ΔΕΙΤΕ ΕΠΙΣΗΣ

ΕΠΙΛΟΓΕΣ

Media

Κάνε δώρο μια συνδρομή ATHENS VOICE

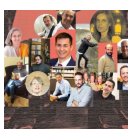
A.V. Team

Τηλεόραση

10 πράγματα που μάθαμε στο Last Dance και δεν θα ξεχάσουμε ποτέ

Νίκος Παπαηλιού

Βιβλίο

Εκδότες βιβλίων σε καραντίνα

Μάκης Προβατάς